

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

BIJ TANTE WANNE

Een vrolijk politiespel in drie bedrijven

door

Romain Deconinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2015
Nr.1270

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *BIJ TANTE WANNE* op te voeren moet de naam van auteur *ROMAIN DECONINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2001/0220/046
ISBN- 978- 90-385-07392

© 1983 Toneelfonds J. Janssens/Romain Deconinck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(4 dames -- 8 heren)

EERSTE AGENT

TWEEDE AGENT

MAX : inspecteur, 40 jaar

KAMIEL : hulpinspecteur, 55 jaar

LIESA : 25 jaar

WANNE : Liesa's moeder, 45 jaar

KRUKKE : 50 jaar

LOTTE : zijn vrouw, 50 jaar

GUIDO : 25 jaar

AMEDEE : 40 jaar

STOCKMAN : 45 jaar

ELLY : Stockmans dochter, 20 jaar

NOTA VAN DE SCHRIJVER : dit blijspel is geschreven in een soort beschaafd dialect, om het onzetten in een andere gewesttaal te vergemakkelijken.

P R O L O O G

=====

Als fond vooraan een zwart doek die het toneel afsluit. Links en rechts voorplan opkomsten. Op het doek hangt rechts een bordje waarop te lezen staat: Café Bij Tante Wanne. Het is avond. Voren midden staat een draagberrie waarop het levensloze lichaam ligt van een persoon met een doek erover. Eerste en tweede agent staan links en rechts van de draagberrie. Het is schijnbaar koud.

1ste agent. (in zijn handen wrijvende van de kou en naar opkomst kijkende)

Ze blijven weeral weg.

2de agent. (met zijn handen in de zakken, gromt iets van)

Hm...hm...

1ste agent. (kijkt op zijn horloge)

't Is nu al meer dan een half uur dat 'k hun getelefoneerd heb.

2de agent. (als boven)

Hm...hm...

1ste agent. (ademt op zijn handen om ze warm te krijgen en steekt ze dan onder de armen)

En 't is er nog koud bij aan de voeten.

2de agent. Hm...hm...

1ste agent. (terwijl hij de 2de agent beziet)

En ge zoudt zeggen, ge passeert uwe tijd met 'n beetje te babbelen, maar met ne kollega gelijk gij die maar zijn mond opendoet om te ademen komt er geen scheut in, zún!

2de agent. Hm...hm...

Ste agent. (gaat zien tot aan voorplan en komt terug)

Ter is geen luis te zien.

2de agent. (krabt zich even onder zijn kepie alsof hij luizen heeft)

1ste agent. (nijdig) 'k Ga u geen praat geven.

(kijkt weer naar voorplan)

Verdju, als ze weten op de hoofdbureau dat het in 't Patershol is dan hebben ze nooit haast; Maar als ze weten dat het ieveranst

is waar er de gazet bij is dan zijn ze daar rap! Omdat ze peinen dat hun portret of hun naam in de gazet gaat komen.

MEN HOORT DE SIRENE VAN EEN POLITIEWAGEN EN HET STOPPEN VAN DE WAGEN.

1ste AGENT. Ah, eindelijk! Ze zijn daar!

MAX. (op van voorplan. Hij is de man van de wet, de niets ontziende wet, zonder gevoel, die slechts enkel zijn bevelen en de wet kent en ze alsdusdanig uitvoert)

1ste en 2de AGENT. (groeten)

Inspecteur Bruynoghe.

MAX. (tikt even aan zijn hoed)

Goeden avond.

Wat is er gebeurd? Trekt het 'n beetje kort, want 'k heb niet veel tijd.

1ste AGENT. 't Is 35 minuten dat we hier staan, inspecteur.

MAX. Al uitvluchtsels! Of dat ge hier 'n half uur staat of 'n half uur rondwandelt, dienst is dienst! Hewel?

1ste AGENT. We hebben 'n man dood gevonden die thalvant de straat lag, inspecteur.

MAX. Waar?

1ste AGENT. (naar kant van bordje "Café Bij Tante Wanne" wijzende) Daar, 'n beetje verder.

MAX. Wat ligt hij hier dan te doen op die brancard?

2de AGENT. Hij had koud op die blote stenen.

1ste AGENT. Ge moet naar hem niet luisteren, zun inspecteur! Hij doet niet veel zijn mond open en als hij hem opendoet is 't voor stommiteiten te vertellen.

MAX. Al uitvluchtsels! Ge weet wel dat er in uw politiereglement staat dat ge in dergelijke gevallen alles moet laten liggen gelijk het ligt tot wanneer dat wij geweest zijn!

1ste AGENT. Ja inspecteur, maar binet die tijd heeft de gerechtelijke fotodienst al geweest en staat de 900 al te wachten.

MAX. (verwonderd) Ah! Ze zijn er zo rap bij deze keer!

1ste AGENT. 't Is 35 minuten geleden da'k getelefoneerd heb inspecteur.

MAX. 'k Heb nog wat anders te doen zun! 'k Ben weer heel alleen vandenavond! Ge ziet het! 'k Heb uit armoe inspecteur Sprotaert moeten meenemen als 2de getuigen!

(Hij ziet dat hij alleen is, kijkt naar opkomst)

Ahsa, waar zit hij nu weer?

(roept naar opkomst)

Kamiel!!

(dan meer tot zichzelf)

Dat is de onmogelijkste mens om mee te werken!

KAMIEL. (op van opkomst. Het is een sloffig mannetje die niet veel meer van het leven en zeker niet van de wet verwacht. Hij is tegen alles wat wet is. Hij doet zijn dienst omdat hij ervoor betaald wordt, maar dat is dan ook alles. Buiten de sigaret die hij aan het rollen is schijnt hij zich niet veel van alles aan te trekken.)

MAX. (Nijdig tot Kamiel) Verdju Kamiel, kunt ge u niet 'n beetje haasten?

KAMIEL. (zonder van zijn sigaret op te zien)

Waarvoor Max? 't Is kwart voor negen en mijn dienst is om negen uur gedaan! 'k zou mij eerder al 'n kwartier moeten haasten hebben om thuis te zijn!

MAX. (als boven) Of om op café te zitten zeker!

KAMIEL. (Max beziende)

Tienst, dat is wel 'n gedacht Max, 'k had nog zover niet gepeinsd!

MAX. (heft nu even de kant van het doek op om naar de man op de draagberrie te kijken, laat het doek terug los, neemt een nota-boekje en potlood)

'n Hoofdwonden.....

(en schrijft iets in het boekje)

1ste AGENT. Wat zegt ge, inspecteur?

MAX. 'n Hoofdwonde.

1ste AGENT. (lichtjes lachende)

Ah, 'k meende dat ge zei: 'n hoofdzonde.

MAX. (wrevelig tot 1ste agent)

Wie is 't?

1tse AGENT. We weten het niet inspecteur.

MAX. Hoe? Heeft hij geen papieren bij hem?

1ste AGENT. Niets inspecteur. We hebben al zijn zakken afgezocht. Geen papieren. Geen geld. Geen portefeuille.

KAMIEL. (die ondertussen zijn sigaret gemaakt heeft, een luciferdoosje heeft genomen en gezien heeft dat dit ledig is)

Had hij somtijds geen stekskes bij hem?

1ste AGENT. Neen inspecteur.

MAX. (verwonderd tot Kamiel)

Waarom zoudt hij stekskes bij hem moeten hebben?

KAMIEL. Omdat ik zonder zit.

MAX. (nijdig)

Niet beginnen zeveren hein Kamiel.

KAMIEL. 't Is geen kwestie van zeveren, 't is kwestie van te roken.

MAX. (berustend)

Enfin.

(tot 1ste agent)

Ja, brengt hem maar weg!

1ste AGENT. (groetende)

Zeker inspecteur.

1ste en 2de agent nemen de draagberrie op en gaan er mede af opkomst.

KAMIEL. (terwijl de agenten hem voorbijkomen heft hij even het doek op en ziet naar de man)

MAX. (terwijl hij in zijn boekje schrijft)

Die onbekende zal allicht een zijn die in 't Patershol woont.

KAMIEL. Ah, de onbekende soldaat is naar 't Patershol verhuisd...

Hebt gij geen stekskes bij u Max?

MAX. (geeft hem wrevelig een luciferdoosje)

'k Ben aan 't werken zun Kamiel!

KAMIEL. (neemt het doosje)

Ja ja natuurlijk.

(en ontsteekt zijn sigaret)

MAX. (ondertussen naar zijn boekje kijkende)

Dus.....

(schrijft terwijl hij zegt)

Waarschijnlijk inwoner uit 't Patershol.....

(steekt zonder Kamiel te bezien de hand uit om zijn luciferdoosje

terug te krijgen)

KAMIEL. (wil het hem geven, bedenkt zich, steeks Max's doosje in zijn zak en geeft hem zijn eigen ledig doosje)

Alstublieft Max.

MAX. (steekt het doosje in zijn zak)

KAMIEL. (vervolgende terwijl hij op het boekje van Max wijst)
'k Peinst niet zun Max.

MAX. (wrevelig)

Wat peinst ge niet!

KAMIEL. Dat het 'n inwoner uit 't Patershol is. Daarvoor was hij veel te goed gekleed en veel te goed verzorgd.

MAX. (wrevelig)

Al uitvluchtsels! Peist ge nu dat er in 't Patershol ook geen mensen rond lopen die goed gekleed en goed verzorgd zijn?!

KAMIEL. Ja ja natuurlijk...

MAX. (even nadenkend)

Hij zal heel waarschijnlijk zat geweest zijn.....

(en schrijft iets)

KAMIEL. Iets dat aan iedereen kan voorvallen.

MAX. Ja, surtout aan u zeker!

KAMIEL. Ja aan u kan't niet voorvallen! Gij drinkt niets anders dan water.

MAX. Wat weet gij dat!

KAMIEL. Ge ziet het aan uw waterhoofd.

MAX. (berustend)

Enfin.

(naar zijn boekje ziende)

In zijn dronken toestand zal hij gevallen zijn, met zijn hoofd op de stenen en zo zal hij waarschijnlijk liggen doodbloeden hebben.

(om zichzelf te overtuigen)

Ja ja, 't zal wel zo gebeurd zijn!

(en schrijft iets)

KAMIEL. 'k Peinst niet zun Max.

MAX. (wrevelig)

Wat peinst ge nu weeral niet!

KAMIEL. Dat die wonde van 't vallen is. Die wonde is vanboven op zijn hoofd. Ge kunt nu moeilijk als ge op de grond staat vanboven

op uw hoofd vallen, ge kunt wel vanboven op uw gat vallen.

MAX. Wat weet gij dat.

(en schrijft verder)

KAMIEL. Ja ja natuurlijk. Enne..... die wonde is ook niet veroorzaakt van te vallen. 't Is eerder veroorzaakt door 'n hard vierkantig voorwerp.

MAX. (bijna boos)

Ge hebt mee ruzie naar die vent gekeken!

KAMIEL. Ja ja natuurlijk.

(Hij ziet het bordje "Café Bij Tante Wanne")

MAX. 'k Ga van de eerste keer ons rapport zo opmaken! Zo is die zaak geklasseerd! We kunnen 'n dag of twee wachten om te zien of er niemand zijn verdwijning komt aangeven en dan kunnen we ook nog altijd zijn persoonsbeschrijving in de gazet laten verschijnen. 'k Heb op 't ogenblik ander werk dan mij bezig te houden met n' doodgewone dode!

KAMIEL. Ja ja natuurlijk.

MAX. 'k Zit tot over mijn oren in 'n drogeerzaak. 'k Weet al dat het 'n rijke typ is die handel drijft in haschisch, maar 'k weet nog niet wie.

KAMIEL. Ja ja natuurlijk.

MAX. (uitschietende)

Wat is er nu weeral natuurlijk!

KAMIEL. Dat ge't niet weet! Ge weet nog niet wie dat die doodgewone dode is, wat zoudt ge weten wie dat die doodgewone rijke is!

MAX. (terwijl hij zijn boekje wegsteekt)

Allee vooruit, we gaan naar ons bureau.

KAMIEL. Jamaar, ik ga niet mee zun Max. Mijn dienst is gedaan en hebt ge al iemand van de politie weten overuren kloppen?

MAX. Ge moet als tweede inspecteur van die zaak het rapport ondertekenen.

KAMIEL. Jamaar hewel, die tweede inspecteur heeft morgen ook nog tijd om dat rapport te ondertekenen. Ge gaat die doodgewone dode toch niet enige dagen laten liggen.

MAX. (dreigend)

Kamiel, als ge niet meegaat zal 'k in mijn rapport vermelden dat ge geweigert hebt van uw dienst te doen.

KAMIEL. Als ge wilt Max. En als het niet te veel van uw tijd gevraagd is, schrijft er in uw rapport bij da'k tegen u gezegd heb : foert!

MAX. Ooooo!

KAMIEL. Kunt ge het onthouden? Anders zal ik het wel in uw boekje schrijven omdat g'het niet zou vergeten.

MAX. (nijdig kalm)

Kamiel, het zal u zeker verwonderen dat ge de ene of andere dag bij ons gaat buitenvliegen!

KAMIEL. Neen Max. En 'k ben er zelfs van overtuigd dat ge 'n handje gaat toesteken om mij te helpen "vliegen"!

MAX. Daar moogt ge zeker van zijn! Als man van de wet vergeet ge maar al te dikwijls dat de wet wet is!

KAMIEL. Dat is het juist Max. Als man van de wet ben 'k achter zoveel jaren dienst eindelijk vergeten dat de wet wet is!

MAX. Ge hebt maar één ding niet vergeten: van te zuipen, druppels zuipen!!

KAMIEL. Als 'k een druppel zuipe weet 'k tenminste dat 'k 'n druppel zuipe! Dat is iets concreets! Dat is 't verschil met de wet! Dat is maar 'n hoop papier waar er niets menselijks in zit!

MAX. (streng)

'n Dief is 'n dief en 'n moordenaar 'n moordenaar! En de wet is er om ze te straffen!

KAMIEL. Dat is het verschil van ons opinie! De wet zou er niet alleenlijk moeten zijn om ze te straffen, maar ook om de mensen te verbeteren en niet om ze zo maar in 't prison te smijten waar ze van 'n dief een moordenaar maken!

MAX. Dat te moeten horen van iemand die al jaren de wet vertegenwoordigt!

KAMIEL. Dat is mijn schuld niet Max. Maar achter al die jaren heeft de wet mij dat geleerd! 't Is daarmee da'k altijd zeg dat 'n mens in feite twee levens heeft: het leven die hij leeft en het leven die hij graag zou willen leven!

MAX. Ja ja . 't Is gemakkelijker om de filosoof uit te hangen dan uw plicht te doen! Spijtig genoeg voor u zal ik niet filosoferen, maar mijn plicht doen! Al wat ge gezegd hebt zal ik in mijn rapport zetten! Vanaf het feit dat ge geweigerd hebt van uw

dienst te doen!

KAMIEL. Zet er ook nog bij dat 'k niet kan overwerken, want dat 'k achter mijn uren nog moet gaan werken voor de B.T.W.

MAX. (smalend)

B.T.W.! Benauwd Te Werken zeker! Al uitvluchtsels!!

(en boos af opkomst)

KAMIEL. (lacht even spottend en kijkt dan naar het bordje)

Moest hij weten dat B.T.W. wil zeggen : "Café Bij Tante Wanne", hij kreeg de geelzucht van 't verschieten!

(en af opkomst kant van het bordje)

MUZIEKONDERLIJNING.

ZWART DOEK OP.

E E R S T E B E D R I J F
=====

Het toneel stelt een oud vervallen cafeetje voor, zelfs naar de ongunstige kant. In de fond links een trap naar een soort voutekamer. Voor de trap links een tapkast met glazen en flessen. Er staat ook een telefoon. Aan de tapkast een paar hoge stoelen. Links en rechts voorplan tafels en stoelen. Een paar lampen die op het ogenblik niet branden. Rechts voorplan een glazen deur die op straat uitgeeft. In de fond rechts een ouderwets kachelkje. Ernaast een kapstok. Het toneel is enkel verlicht door het licht van de voutekamer die daardoor de trap belicht. Door het venster van de straatdeur valt ook een vaal licht.

LIESA. (zit op de trap deze af te kuisen met een dweil.)

(Door de ruit van de straatdeur ziet men het schaduwbeeld van Kamiel verschijnen. Hij voelt even aan de deur die langs de binnenkant op slot is. Hij klopt en roept)

KAMIEL. Doet open, er is iemand!

LIESA. (ze is stom geboren en kan slechts enkele klanken voortbrengen. Door die handicap en andere omstandigheden is ze zeer mensenschuw. Bij het kloppen en roepen van Kamiel komt ze vlug naar voren, ziet het schaduwbeeld van Kamiel en gaat weer vlug de onderste trap afkuisen. Daarna:)

KAMIEL. Doet open zeg'k! 't Is de politie!

LIESA. (springt verschrikt recht, komt naar de straatdeur gelopen om te openen, bedenkt zich, gaat weer naar de trap waar ze een hamer neemt die erop lag en die ze vlug achter de tapkast verbergt.)

KAMIEL. Ge moet opendoen zeg'k, 't is de politie!!

LIESA. (komt nu naar de straatdeur, steeds met de dwell in de hand en laat Kamiel binnen terwijl ze deze verschrikt en mensenschuw beziet.)

KAMIEL. (terwijl hij binnenkomt. Hij ziet het verschrikte gezicht van Liesa)

Ge moet niet benauwd zijn kindeke. Maar als er ne café gesloten is roep ik altijd dat'k van de politie ben. 't Is de enige manier om binnen te mogen en 't is ook de enige manier om 'n druppel te krijgen... voor niets.

(Ziet even naar de lampen)

Enne.... zoudt het niet mogelijk zijn om 'n beetje licht te krijgen? 't Is ook de enige manier om mijn nek niet te breken.

LIESA. (loopt naar de tapkast en steekt het licht aan) (Ze blijft daar verschrikt Kamiel bezien)

KAMIEL. Aha, dat is ook al 'n scheútje beter.

(bezieet even de twee mager brandende lampen).

Ge zult ook geen fortuin verspelen aan elektriciteit. Maar allee, dat is mordern.

(legt zijn hoed op tafel links en gaat aan de tafel zitten)

Tegenwoordig moeten ze in het donker zitten, dat is gezellig, zeggen ze. Voor dat de elektriëk uitgevonden was reklameerden ze dat ze altijd in het donker zaten en nu dat de elektriëk uitgevonden is reklameren ze dat het te klaar is!

Je en langs de andere kant is het ook nog zo slecht niet: in het donker zijt ge tons niet verplicht van somtijds op smoelen te kijken die u niet aanstaan!

LIESA. (denkt eraan dat ze de deur vanbinnen niet afgesloten heeft gaat vlug naar de straatdeur en sluit deze)

KAMIEL. (zijn vurig gesprek vervolgend)

Als 't maar klaar genoeg is om onze mond te vinden.

(doet even beweging van drinken en terwijl hij nu tabak en

blaadjes uit de zak neemt beziet hij aandachtig Liesa.)

Geef mij 'n druppelke kindeke.... Zeg, waarvoor doet gij uw deur op slot.

(lacht even)

Zijt gij benauwd dat 'k ga door lopen dan?

(ziet nu de dweil in de handen van Liesa)

Ah, ge waart bezig mee kuisen. Naar mij moet ge niet kijken zun!
Doe maar verder..... 'k Vraag mij maar juist af waarom dat ge in het donker stond te kuisen...

(lacht weer even)

't Is tenminste ook modern. In het donker ziet ge zo goed het vuil niet liggen.

(bezieet even Liesa)

En ge moogt zoveel niet babbelen kindeke, 'k heb u 'n druppel gevraagd.

LIESA. (gaat vlug naar tapkast, waar ze eerst voor de tapkast de dweil neerlegt en dan achter de tapkast komt en een glas jenever inschenkt.)

KAMIEL. (neemt het luciferdoosje uit de zak, ontsteekt zijn sigaret, beziet even het doosje)

Nog 'n smoel waar ik niet kan op kijken: inspecteur Max Bruynoge!
(steekt het doosje weg en heeft een beweging van koud te hebben)

Ja, 't is hier niet 'n beetje warm zun kindeke!

(ziet het kachelkje)

Potverdju!

(staat recht en gaat naar kachel)

De kachel is gelijk uw elektriek: ge zult er ook geen fortuin aan verliezen.

(warmt zich aan het kachelkje)

Ge stookt gij met ijskegels zeker?

LIESA. (is bij hem gekomen met het glas die ze hem geeft en wil aanstonds terug naar tapkast)

KAMIEL. Ge moet niet weglopen! Zijt gij altijd zo vriendelijk met uw kalanten?

(drinkt het glas in één teug ledig en geeft het haar terug)

Hier, geef mij nog eentje.

LIESA. (met glas achter tapkast en schenkt opnieuw in)

KAMIEL. (voelt even aan de kachel)

Dat het niet was dat ik zeg 't is geen zicht voor u maar 'k heb

goesting van er mij met mijn bloot gat op te zetten! (ziet nu plots aandachtig naar de grond en volgt aldus een bloedspoor dat van de trap naar de straatdeur leidt)

MUZIEKONDERLIJNING

LIESA. (komt tijdens de muziekonderlijning van achter tapkast, zet het glas op tafel waar Kamiels hoed op ligt en blijft aldus verschrikt Kamiel bezien)

EINDE VAN MUZIEKONDERLIJNING

KAMIEL. (aan de straatdeur, wrijft even met de vinger het bloed van de vloer, ruikt eraan)

Bloed? Vanwaar komt dat bloed?

LIESA. (brengt onsamenhangende klanken voort)

KAMIEL. (bezielt haar even, hij begrijpt nu waarom ze nog niet gesproken heeft)

MUZIEKONDERLIJNING

KAMIEL. (tijdens de muziekonderlijning volgt hij weer het bloedspoor tot aan de trap. Wrijft met de vinger over een paar treden)

EINDE VAN MUZIEKONDERLIJNING

KAMIEL. Is het daarvoor dat ge in het donker de trap gekuist hebt, want ge hebt wel de trap afgekuist maar geen tijd gehad om het bloed van de vloer te verwijderen.

(kijkt naar de voutekamer)

Mag 'k ne keer naar boven gaan?

(lachend)

't Is den eerste keer dat 'k als vrijgezel ergens alleen naar boven ga!

(en aldus de trappen op en af in de voutekamer)

MUZIEKONDERLIJNING (waarop Liesa met verschrikt gezicht Kamiel achterna ziet)

WANNE. (buiten aan straatdeur, klopt en roept)

Liesa!! Ik ben het!!

LIESA. (gaat vlug naar straatdeur, opent deze met het binnenslot en laat Wanne binnen)

WANNE. (Men ziet op haar gezicht dat er iets is gebeurd en zegt

zzngedaan)

Voila, 't is in orde. Ze zal er doorkomen.

(ze ontdoet zich van haar sjaal)

LIESA. (neemt de sjaal en gaat deze aan kapstok hangen en blijft er staan om weer verschrikt naar de voutekamer te kijken)

WANNE. Jongens, jongens, dat heeft nogal een avond geweest. (ze ziet plots de hoed en het glas op tafel staan) (verschrikt)

Liesa.....is hier iemand?! Wie is hier?!!

LIESA. (komt vlug bij Wanne en brengt weer onsamenhangende klanken voort terwijl ze naar de voutekamer wijst)

WANNE. (boos)

Ge hebt dus toch iemand binnengelaten!!

LIESA. (zegt verschrikt en onduidelijk terwijl ze naar de voutekamer wijst)

Po...lie.....Polie.....

WANNE. (uitschietende) 'k Versta u niet stommeling!! 'k Had u nochtans gezegd van niemand binnen te laten zolang ik niet terug was!!

LIESA. (als voren)

Polie.....polie.....

WANNE. (wanhopig, nijdig)

'k Versta u niet! 'k Versta u niet!! God, wat ga ik nog allemaal met u niet tegenkomen! Gij deugt voor niets, gij!!

(ze wil naar de trap gaan en blijft pal staan wanneer ze Kamiel ziet)

KAMIEL. (is ondertussen van de trap gekomen en heeft een opgevouwen brief in de hand)

Excuseer mij, madam, maar 'k heb boven op de autobus staan wachten, maar hij komt niet.

WANNE. (boos)

Dief!! Wat zit gij op mijn kamer te doen?!!!

KAMIEL. Excuseert mij nog ne keer madam, maar die "dief" is van de gerechtelijke politie.

MUZIEKONDERLIJNING

WANNE. (bezieet verschrikt Kamiel)

LIESA. (als voren)

Polie....polie.....